

чи ученіето е лѣсно — земи букварть въ рѣка, пакъ не учитель, ами и задъ учительть оттацькъ били отивашь — и за попъ си достоинъ! Наистина; нищо мъчно въ ученіето (или по-добрѣ да кажемъ въ обученіето; ные тука разбирами първоначалното обучение, въ първоначалнитѣ училища); но не е достаточно само да знаешь да четешь, ако искашь и другиго да научишь да чете; а треба да знаешь какъ да учишь ако искашь и другиго да научишь да чете и, освѣнь това, и да го развѣшь.

Тѣй мислѣтъ ученитѣ хора, тѣй и ный мислимъ, и това на е накарало да са уловимъ за перото и да покажимъ на онѣзи учители, които желятъ доброто на народътъ си и признателността на ученицытъ си, какъ образованнитѣ хора учѣтъ първоначално дѣцата си. Ный нищо ново нѣма да изложимъ въ това рѣководство; но ще изложиме само това което отъ 50 години и повечѣ е введено по сичкытъ Европейски училища, като мислиме чи съ този си трудъ ще принесемъ поне най малката полза, както на първоначалнитѣ учители, тѣй и на народътъ си.

— 0 —

Звучиѣтъ методъ, както казахме и по горѣ, е извѣстна въ Европа повече отъ 50 години, а въ България е станала извѣстна преди 4 години и за първи пѣтъ е была введена въ Габрово отъ Г-на І. Ковачова, който подиръ три недѣлното си учителствуваніе въ този градъ бѣше принуденъ по причини независящи отъ него, да остави Га-